

tett s melyet később Mozart s Rossini operájukban is felhasználtak; azóta a fondor és ügyes cimborák tipikus elnevezése. (A borbélyokat is tréfásan Figarónak nevezik.)

Figaro. Színházi képes hetilap, megjelent 1918. szept. 18-án, Budapesten. Szerkesztette Radnóti József, 1920-ban Braun Sándor.

Figaro házassága vagy egy napi boldogság, vj. 5 felv. Írta: Beaumarchais, ford. Szilády. Bem. a Nemzeti Színházban, 1880. márc. 12-én, ezzel a szereposztással: Almaviva gróf: Náday Ferenc; Rosina grófné: Helvey Laura; Figaro: Halmi Ferenc; Zsuzsi: Molnárné; Marcellina: Szathmáryné; Antonio: Szigeti Imre; Fanchette: Csillag Teréz; Cherubin: Márkus Emma; Bartholo: Ujházi Ede; Basilio: Földényi Béla; Don Guzman: Vizváry. Felújították többek között: 1922. ápr. 13-án. (Budán már 1834. febr. 23-án játszottak egy »Figaro lakodalma« c. vígjátékot, melynek szerzője Jünger J., német író, magyarra fordította: Szilády.) Operai átdolgozásban Mozart zenéjével írta Da Ponte Lorenzo. Ford.: M. F. Első külföldi előadása: Bécs, 1786. máj. 1., olasz nyelven. Németül u. o. 1798., a Kaernthnerthor Theaterben adták. Nálunk a Nemzeti Színház 1858. szept. 11-én mutatta be ezzel a szereposztással: Susanna: Kaiser Erntné; Figaro: Kőszeghy Károly; Almaviva: Bignio Lajos; Cherubin: Tély Emma; Marcellina: Horváth Teréz; Basilio: Bognár Ignác; Antonio: Kaczvinszky János; Bartolo: Benza Károly. (A bécsi új udvari operaház 1870-ben mutatta be, ahol 1886-ig 343 előadást ért meg.) A Magy. Kir. Operaház 1886. jún. 13-án mutatta be. Szereposztása ez volt: Almaviva: Láng Fülöp; Grófné: Rotter Gizella; Susanne: Komáromy Mariska; Cherubin: Kordin Mariska; Figaro: Ney Dávid; Marcellina: Saxlehner Emma; Bartolo: Tallián; Basilio: Kiss Dezső; Curzio: Dalnoki Béni; Antonio: Kőszeghy Károly; Fanchette: Ábrányi. 1909-ig 24-szer volt műsoron. Új kiosztása 1889. márc. 27-én volt. Gr. Almaviva: Mannheít Jakab; Grófné: Maleckyné; Cherubin: Gábos Kornélia; Figaro: Ney Dá-

vid; Marcellina: Fleissig Mariska; Bartolo: Szendrői Lajos; Basilio: Pauli Richárd; Curzio: Dalnoki Béni; továbbá: 1926. nov. 27-én is felújították. Ekkor Figaro: Szende Ferenc, Susanne: Sándor Erzs; Grófné: Medek Anna; Almaviva: Szemere Árpád; Cherubin: Halász Gitta; Bartolo: Venczell Béla; Marcellina: Budánovits Mária volt. Újra felelevenítették 1928. nov. 27-én, ekkor a színlap így festett: Gróf Almaviva: Farkas Sándor; A grófnő: Nagy Margit; Susanne, a szobalánya: Sándor Erzs; Figaro, borbély: Szende Ferenc; Bartolo, sevillei orvos: Komáromy P.; Marcellina: Bársony Dóra; Basilio, énekmester: Szügyi Kálmán; Cherubin, apród: Diósy Edit; Antonio, kertész: Palotay Árpád; Fanchette, a leánya: Sándor Mária; Don Curzio, bíró: Toronyi Gyula. A Városi Színházban első előadása 1929. jan. 23-án volt, ahol Faragó Jenő fordításában ezzel a szereposztással adták: Gróf Almaviva: Csóka Béla; A grófnő: Báthly Anna; Susanne, a szobalánya: Zoltán Irén; Figaro, borbély: Welser Tibor; Bartolo, orvos: Veres Jenő; Marcellina: Ábrányi Margit; Basilio, énekmester: Szabó László; Cherubin, apród: Kőszeghy Teréz; Antonio, kertész: Pajor Ödön; Barbarina, a leánya: Kovács Ilonka; Don Curzio, bíró: Kövess Andor. (A berlini udvari operában bem. 1790. szept. 14. 1908. szept. 24-én 500-adszor került színre.)

„Figaro itt, Figaro ott, Figaro mindenütt!” Szallóige, alakja a »Sevillai borbély«-ban (I. felv.) fordul elő. (V. ö. Sevillei borbély.)

Figuralista. A statiszta neve a régi színészek idején. Az első magyar színtársulat tagjai statisztálni is kénytelenek voltak. Erre vall egy eredeti theatralis akta, melyen az elszámolás 1—1 frtot utalványoz statisztálás fejében Ernyinek, Királyinak, Bagolyi leányasszonynak és Gáhy leányasszonynak. (1796.) (V. ö. Állnok. Statiszta.)

Figuráz: = alakoskodik, bohóskodik.

Figyelmező, kritikai tartalmú folyóirat. Az Athenaeum társalapja. Megindult 1837. júl. 1-én. Megszűnt 1840. dec. 29-én. Szerkesztette Vörösmarty Mihály,